

[Hassing-Jørgensen.]

for 1939 og fordelt deres Overskud. Det er muligt, at nogle af dem, hvis de havde kendt disse Bestemmelser, vilde have foretrukket en anden Fordeling af Overskuddet, at de vilde have foretrukket f. Eks. i Stedet for at forøge Overførselen til næste Aar at have henlagt Beløbet til en særlig Vareprisreguleringskonto, og andre Ændringer kunde tænkes mulige. Det har der været forhandlet med den højtærede Finansminister om i Udvalget, og Ministeren er gaaet ind paa at respektere saadanne eventuelle Ændringer, eventuelle Omposteringer, som maatte ønskes fra Selskabets Side, hvis Henvendelse derom sker til Ligningsdirektoratet.

Ganske særlig Interesse knytter sig til Ændringsforslaget om Beskatning af Brugsforeninger. Jeg udtalte for min Del ved første Behandling, at dette oprindelige Forslag ikke vilde tilfredsstille Forretningsverdenen, og det har jo i høj Grad bekræftet sig ved de Henvendelser, vi har modtaget fra Erhvervsorganisationernes Side. Det Synspunkt, som hævdes fra Organisationernes Side, at Brugsforeningerne ganske kan sidestilles med de under personligt Ansvar drevne Virksomheder og burde beskattes efter den for Personbeskatningen gældende Skala, har nu ikke kunnet finde nogen videre Genklang inden for Udvalget. Det er meget karakteristisk, at selv det Underændringsforslag, som er stillet fra konservativ Side, aldeles ikke respekterer denne Tankegang, men principielt meget nær slutter sig til Flertallets Forslag. Fra andre Sider inden for Udvalget har man stærkt hævdet den Anskuelse, at Brugsforeningerne overhovedet ikke burde beskattes, bortset fra, hvad de indtjener ved Handel med Ikke-Medlemmer. Heller ikke denne Anskuelse har kunnet trænge igennem inden for Udvalget. Striden mellem disse to ekstreme Anskuelser har jo staaet paa i mange Aar og har til Tider givet sig meget bitre Udslag. Derfor anser jeg det for meget glædeligt, at et Flertal inden for Udvalget med Tilslutning fra de tre Partier, Venstre, Socialdemokratiet og Det radikale Venstre, har kunnet samle sig om den Anskuelse, at Brugsforeningerne er at betragte som en særegen økonomisk Organisation, hvis Hovedformaal vel er at opnaa for sine Medlemmer den Fordel, som indvindes navnlig gennem store Fællesindkøb, men som udøver sin Virksomhed under saadanne Former, at der er Grund til ogsaa for denne Organisationsform at yde Bidrag til Samfundshusholdningen, idet Samfundet jo paa

mange Omraader stiller sine Organer og Hjælpemidler til Raadighed for Varefordelingen.

Den Betragtning, man da har samlet sig om, gaar ud paa, at en Brugsforenings skattepligtige Indkomst bør være for det første, hvad den indtjener ved Omsætning med Ikke-Medlemmer, og for det andet, hvad der fremkommer som Fortjeneste paa Omsætningen med Medlemmerne ud over 5 pCt. af denne Omsætning. Disse 5 pCt. repræsenterer saa nogenlunde, mener jeg, en rimelig Margin for Prisberegningen og vil formentlig ogsaa svare til den Besparelse, der faktisk kan opnaas ved de store Fællesindkøb. Men ud over disse 5 pCt. maa det anses for nødvendigt yderligere at skabe for Foreningen en økonomisk Basis for dens Virksomhed, ogsaa for at kunne imødegaa eventuelle Tab paa Varebeholdningen. Hvad der hertil udkræves, maa selvfølgelig ogsaa paalignes Vareernes Pris, og det er denne yderligere Fortjeneste, som vi mener bør være skattepligtig, hvad enten den udloddes til Medlemmerne eller henlægges til Reserverne, men for at begunstige disse Henlæggelser foreslaas det, at der i saa Fald gives et Fradrag paa en Trediedel.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard talte om, hvorvidt man nu kunde vente, at Brugsforeningerne herefter vil forandre deres økonomiske Politik i den Forstand, at de vil lægge megen Vægt paa at undrage sig Skattebetalingen. Jeg tror at turde sige, at en saadan Ændring næppe vil kunne ventes. Jeg vilde nok tro, at enkelte Foreninger, som har sat Rekord i Retning af at betale Udbytte eller Overskud eller Rabat, hvad man skal kalde det, til deres Medlemmer, vil søge at begrænse dette og komme ned paa rimelige Tal. Men i Hovedsagen vil jeg ikke mene, man kan vente, at Brugsforeningerne vil forandre deres Politik synderligt, og det hænger sammen med, at der ogsaa for disse Foreningers Vedkommende efterhaanden er oparbejdet en ganske betydelig Forstaaelse af Vigtigheden af at være velforsynet med Driftskapital og i det hele at være velfunderet.

Selv om nu dette Forslag ikke helt vil tilfredsstille Handelsstanden, mener jeg, at man bør anerkende og Handelsstanden bør anerkende, at der hermed er skabt et rimeligt Grundlag for Beskatningen, og det er min Tro, at den principielle Strid, som hidtil har raset, tør man maaske sige, er bragt til Ophør. Naturligvis kan man vedblivende drøfte, hvorvidt Beskatningens Højde er passende, og der er jo ingen Grund